

всички на мѣстото и сами да провѣрятъ онова, което имъ казвалъ, другаритѣ му се съгласили и още сѣщия день отишли на извора. Всички вкусили отъ водата на извора и се убедили, че онова, което твърдѣлъ другаря имъ, не е праздна приказка. Всички сега разбрали, че наистина водата е солена. Взематъ тогава лопати и мотики, та разчистватъ наоколо, изкопаватъ самото изворче и отъ него бликнала силна вода. Отъ извора вече почватъ да черпятъ вода и да я употребяватъ при всички случаи, когато имали нужда отъ соль. Изворътъ, обаче, все още не билъ известенъ на много хора. Нѣколко дена по-после сѣщия войникъ заявилъ на кмета на Кадж-кѡйската селска община, че открилъ солень изворъ въ землището на общината, но кмета не обърналъ внимание на думитѣ му. Войникътъ не се отчайвалъ. На другия день той напълнилъ едно стѣкло съ вода отъ извора и го пратилъ на кмета на гр. Провадия. Той е по-умень, по-учень, казалъ си войника, и вѣрвамъ, че нѣма да погледне на думитѣ ми съ такова недовѣрие и не ще се отнесе тѣй нехайно, както стори това Кадж-кѡйския кметъ. И наистина думитѣ на войника се напълно оправдали. Кметътъ на гр. Провадия взелъ присърдце тая новина и заедно съ околийския началникъ отишли на извора. Прегледали го тѣ, вкусили отъ водата, и като се увѣрили, че тя е солена, изпратили веднага телеграма до Министерството на вжтрешнитѣ работи. Въ сѣщото време наредили да се разчисти извора по-добре и поискали отъ Министерството на търговията да изпрати инженеръ да проучи извора.

Провадийската община сложила ржка на извора, като мѣстото било обявено за банско, следо-